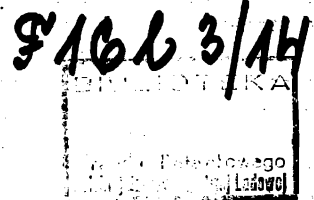

Opublikowano dnia 15 grudnia 1955 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36865

Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Wodociągowych i Kanalizacyjnych
w m. st. Warszawie *)

(Warszawa, Polska)

Kl. 47 f. 2/01

47 f. 1, 3/14
47 f. 3/14

Wieszaki do rur wodociągowych i gazowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 lipca 1953 r.

Przez wykopy kanalizacyjne w wielu przypadkach przechodzą rury wodociągowe i gazowe, które często pękają, szczególnie po zasypaniu wykopu, czyniąc wiele szkód na terenie budowy kanałów i pochłaniając dużo roboczodniówek na reperację.

Jedną z przyczyn tych pęknięć jest podwieszanie rur, które wykonuje się za pomocą drutu żarzonego, złożonego w dość grubą linkę, z jednej strony opasującą rurę, z drugiej strony -- opasującą drewniany okrągłak lub bal grubości 63 mm, leżący na powierzchni terenu prostopadle do prowadzonego wykopu kanalizacyjnego; linkę tę skręca się do momentu naprężenia.

Ten sposób podwieszania jest krótkotrwały, ze względu na rozciąganie się drutu, który już wtedy nie jest naprężony.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Witold Rutkowski.

Rura, pozbawiona przytrzymywania, gneciona ciężarem ziemi pęka. Przy użyciu wieszaka według wynalazku odpada zupełnie możliwość wyciągnięcia się zastosowanego pręta żelaznego, na którym zawieszona jest rura.

Wieszak ten może być użyty aż do kompletnego zużycia pręta i zniszczenia przez rdzę, eliminując całkowicie linkę z drutu, która zresztą może być użyta tylko raz.

Wieszak według wynalazku jest przedstawiony na rysunku w widoku z boku i składa się z pręta żelaznego $a - b \varnothing 25 \text{ mm}$ i długości 1,90 m, nagwintowanego w części górnej a , znajdującej się na powierzchni terenu gwintem prostokątnym, długości 0,40 m oraz umocowanego na części dolnej b pręta na stałe łańcucha, długości 1,00 m (ze względu na różne średnice podwieszanych rur) o wytrzymałości odpowiedniej. Na tymże końcu b pręta jest założony hak c , lekko wygięty ku dołowi, aby łańcuch miał lekki ześlizg. Tuż pod gwintem znajduje się zgrubie-

nie pręta o ϕ 35 mm z otworem o ϕ 20 mm na drążek do unieruchomienia pręta.

Rurę zawieszoną nad prowadzonym wykopem opasuje się łańcuchem a koniec łańcucha zaczepia się na haku 6. Na powierzchni terenu przekłada się część nagwintowaną przez odstęp między zbitymi deskami *E*, na wierzchu których kładzie się podkładkę żelazną *d* i nakrętkę 1; w otwór 2 wkłada się drążek żelazny, następnie kluczem kalibrowym zakręca się nakrętkę *d* aż do momentu naprężenia. Usunięcie wieszaka po zakończeniu budowy odbywa się jak następuje. W otwór 2 wkłada się drążek, następnie odkręca się całkowicie nakrętkę 1, zdejmuje się zbite deski *E* i wgniata się lekko pręt *a—b* ku dołowi, następnie drążkiem, znajdującym się w otworze 2, skręca się pręt w kierunku ruchu wskazówek zegara, aż łańcuch ześlizgnie się po haku 6, po czym wyciąga się wieszak na powierzchnię terenu.

Zastrzeżenie patentowe

Wieszak do rur wodociagowych i gazowych, przechodzących przez wykop kanalizacyjny, znamieny tym, że stanowi go pręt (*a—b*), zakończony w górnej części (*a*) gwintem prostokątnym na nakrętkę (1) z podkładką (*d*), opierającą się na zbitych deskach (*E*), położonych nad wykopem, a w dalszej części (*b*) posiadający lekko wygięty dla łatwego ześlizgu ku dołowi hak (6), na którym zawieszony jest łańcuch, obejmujący rurę, przy czym na pręcie (*a—b*) w miejscu poniżej gwintu pod deskami wykonany jest otwór (2) na drążek do unieruchomienia pręta (*a—b*) podczas zastrubowywania nakrętki.

Miejskie Przedsiębiorstwo
Robót Wodociagowych
i Kanalizacyjnych
w m. st. Warszawie

